

til et Udvalg, hvor den formentlig vil kunne faa en meget kort og meget villig Behandling.

Rasmus Hansen: Efter de udførlige Udtalelser fra det ærede Medlem for Randers Landkreds (Gerud Jensen) og det ærede Medlem fra Randers (Mortensen), som nu sidst talte, kan jeg fatte mig meget kort. Jeg agter ikke at komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, thi vi er her i det heldige, men for Resten ret sjældne Tilfælde, at den nedsatte Kommission eller Udvalg er blevet helt enig. Kommissionen har afgivet en Betænkning, som har fundet fuld Tilslutning hos alle Medlemmer i Kommissionen, og den højt-ærede Minister har forelagt Lovforslaget ganske i Overensstemmelse med den afgivne Betænkning. Men der er dog et Forhold, som jeg kunde ønske at dvele et Øjeblik ved, og som kortelig er nævnt af det ærede Medlem fra Randers, det er Spørgsmaalet om Erhvervelse og Nedlæggelse af Resebro Aalegaard. Udvalget har været paa Aastedet, ja enkelte af Udvalgets Medlemmer har endogsaa været der to Gange, første Gang i Eftersommeren 1913 og dernæst i Maj 1914. De af Udvalgets Medlemmer, der var ved Aalegaarden i Eftersommeren 1913, var saa heldige at faa at se, hvorledes Fangsten foregaar. Det var nemlig paa den Tid af Aaret, da Aaletrækket endnu ikke er forbi. Nu agter jeg selvfølgelig ikke at komme ind paa en Omtale af, hvorledes en saadan Aalegaard er indrettet, og heller ikke, hvorledes Aalene fanges, men jeg skal dog bemærke følgende: Jeg tror, at alle, som har set og undersøgt Forholdene derovre og har hørt Beboernes enstemmige Udtalelser, er enige om, at det vil være ønskeligt, at Aalegaarden bliver nedlagt. Naar jeg siger, at alle sikkert er enige om at ønske at faa denne Aalegaard fjernet, ligger det ikke saa meget deri, at Ejeren fanger alle de Aal, der kommer eller skrider ned. Jeg kan bemærke, at i den Henseende havde vi et ret tydeligt Bevis, thi nedenfor Fiskegaarden paa en Strækning af flere Mil fandtes der maaske neppe to eller tre Aaleruser. Beboerne satte ingen Aaleruser ud, og det er et Bevis paa, at Aaen er tom for Aal. Det kunde altsaa ikke betale sig at fiske. Men det er ikke det, jeg mener er det værste, men det værste er den store Mængde af Fiskeyngel, som daglig bliver ødelagt af Fiskegaardens Fangstredskaber. Ejeren af Aalegaarden oplyste, at der paa en enkelt

Nat kunde blive ødelagt 700—800 Pd. Smaafisk, der dels var døde og dels ikke levedygtige, og det blev oplyst, at en stor Del af disse Smaafisk var Laks- og Ørred-yngel. Jeg tror, alle vil erkende, at en saadan Ødelæggelse af saa værdifuld Yngel er meget uheldig og beklagelig. Ejeren af denne Aalegaard er ogsaa villig til at sælge eller afstaa sin Ret. Han har forlangt 35,000 Kr. for den, og under Hensyn til den Indtægt, Aalegaarden giver Ejeren aarligt — det er for os opgivet, at den har givet en Indtægt af ca. 4,000 Kr. om Aaret —, kan det ikke kaldes ubilligt, naar han kun forlanger en Afstaaelsessum af 35,000 Kr.

Jeg antager derfor, at hvis der ikke var kommet noget nyt frem, var Kommissionen eller Udvalget ganske sikkert blevet enig om at indstille til Ministeren, at der straks blev gjort Skridt til at faa Retten erhvervet og faa denne Aalegaard nedlagt. Men det nye, der var kommet frem, var det, at det for Udvalget blev oplyst, at De forenede Papirfabrikker, der ejer Silkeborg Papirfabrik, gjorde gældende, at de havde en lignende Aalegaardsret; og efter de Oplysninger, der findes i Udvalgets Betænkning, kan der neppe være Tvivl om, at Silkeborg Papirfabrik i Virkeligheden har en saadan Aalegaardsret. Endvidere er det for Udvalget oplyst, at der er dannet et Konsortium af Mænd, der har til Hensigt for en Sum en Gang for alle at afkøbe Silkeborg Papirfabrik denne Ret og saa drive rationelt Aalefiskeri ved Sluseanlæg. Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af den Sum, der her kan være Tale om, men det er klart, at hvis et saadant Aalefiskeri blev etableret ved Silkeborg, vilde det i nogen Grad nedsætte Værdien af Aalefiskeriet ved Resebro, idet denne Aalegaard selvfølgelig vilde miste noget af sit Opland, men den vilde dog vedblivende have stor Værdi, thi den vilde vedblivende have et stort Aaletræk, nemlig fra de store Søer ved Silkeborg: Langsøen, Ørn Sø, Juel Sø samt Funde-rup, hvor stort er ikke let at opgøre, det vil maaske nærmere kunne undersøges.

Naar det nu er godtgjort, at store Dele af den Befolkning, som bor deroppe, er afskaarne fra at faa Del i det meget værdifulde Aalefiskeri, saa længe Aalegaarden ved Resebro opretholdes; og det tillige er godtgjort, at der ødelægges saa store Mængder af værdifulde Smaafisk, som jeg før nævnte, forekommer det mig, at der maa gøres noget for at raade Bod paa et saa uheldigt Forhold, og den bed-